Temps Ordinari - Trenta-unè- diumenge

Per FrancescX el dl., 30/10/2023 - 00:00

Ml 1,14b-2,2b.8-10
1Te 2,7b-9.13
Mt 23,1-12

“...diuen i no fan”

Ens trobem a l’inici del capítol 23 de l’evangeli de sant Mateu. Podríem dir que aquest capítol és aquell, tot ell, en el que Jesús *es desfoga*. I ho fa, com ens diu el relat, davant de la gent i dels seus deixebles.

En ell Jesús es mostra, per una banda, indignat amb el capteniment dels mestres de la Llei i dels fariseus. I, per altra banda, es mostra compadit del poble, especialment de la gent senzilla i dòcil, víctima de les actituds de superioritat d’aquells.

I és precisament per això, perquè són els que més s’hi senten sotmesos, Jesús se’n compadeix i vol redreçar el missatge, que poden rebre.

Un dels defectes que Jesús més recrimina al llarg de l’evangeli és la hipocresia. És el d’aquells que diuen, aconsellen o manen el que ells no fan. Era el defecte sovintejat dels mestres de la Llei i fariseus.

I, davant d’aquesta incoherència farisaica, Jesús vol prevenir-ne als seus senzills i dòcils seguidors. L’autèntic mestre és aquell que és coherent amb el que ensenya. Millor dit, és aquell que el bo que vol ensenyar, és allò mateix que ell ja ha fet i fa. I, d’aquests mestres, només n’hi ha UN de perfecte. L’Únic Mestre i Guia és Ell mateix: Jesús de Natzaret, el Crist.

“...però ells no volen ni moure’ls amb el dit”

I Jesús ho rebla amb paraules més fortes acusant-los d’abusar dels altres amb dures obligacions, que les qualifica com *farcells pesadíssims*, *“però ells no volen ni moure’ls amb el dit*”. Tanmateix, els altres, fins i tots les accepten, com un fill obeeix el seu pare, perquè pensen que són per al seu bé.

I per això, Jesús afirma, amb rotunditat, que de PARE, “només en teniu UN, que és el del cel”.

“...per fer-se veure de la gent”

I no podia faltar la recriminació als mestres de la Llei i fariseus per la seva vanitat, pel desig de ser admirats i enaltits i de tenir privilegis i preeminències.

I Jesús afirma, que “*el més important de vosaltres ha de ser servidor vostre*”. Per això mateix acaba dient que “*tothom qui s’enaltirà serà humiliat, però tothom qui s’humiliarà serà enaltit.“*

Nosaltres...jo?

En quin grau caic en la hipocresia i la incoherència? abuso de la bona voluntat dels altres? i tinc l’afany que els altres m’admirin, em considerin i se’ns mostrin molt agraïts?

I, per altra banda, m’esforço per ser coherent amb el que dic, aconsello o demano als altres? soc respectuós i comprensiu, discret i senzill amb els altres?

ETIQUETES
HIPOCRESIA VANITAT IMPOSICIÓ